

توندى زمان له شيعرى (جهلاد) لى على ههسه نيانى دا

د. لوتمان ره نؤف على

په يمانگه لى ته كنكى كوردستان

تاريخ قبول النشر ٢٢/١/٢٠١٨

تاريخ استلام البحث / ١١/٥/٢٠١٧

عنف اللغة في قصيدة "الجلاد" لى (علي حسنيانى)

علي حسنيانى (هوار) يعتبر من شعراء الحداثة في ايران و كان رائد فى الشعر الجديد في شرق كردستان. "الجلاد" كان أول قصيدة جديدة له كتبها في عام ١٩٥٩.

العنف اللغة تعني المبالغة والتركيز على أعمال العنف والافعال السيئة، حيث تم استخدام كلمات قوية وعنيفة كرد فعل، الشاعر استخدم في هذه القصيدة المبالغة و التركيز على اعمال العنف و الافعال السيئة، حيث استوحى الكلمات القوية و العنيفة الدالة على رد الفعل و الانتقام منتهكا قواعد نصية فى القصيدة.

بعبارة أخرى، يعتبر الظلم هو احد أسباب التي دفعت الشاعر لانشاء هذه اللغة كردود فعل على هذه الافعال تجاه موقفه الوطني. على الرغم من استعمال هذه الاسلوب من قبل الشاعر، لكن في الواقع يعتبر مقالته الشاعر في هذه القصيدة، هو موقف ورسالة للأمة ضد القمع و الاضطهاد الاجتماعي والسياسي والثقافي. ولذلك فإن معظم الصور و المشاهد التي ذكرها تعتبر حقيقية وقد تركت آثار نفسية على الشاعر التي أدى إلى ظهور هذه اللغة العنيفة في عدة اتجاهات وقواى و نغمات و عبارات التي قدمت مع الأمثلة.

پيشه كى:

على ههسه نيانى (هاوار) په كيكه له شاعيره نويخوازه كان و رابهري شيعرى نوى له كوردستانى رۆژمه لات، نهو رابهرايه تيه شى هه ر به هوى شيعرى (جهلاد)، كه له سالى ١٩٥٩ نوسيوه تى، له كهل نه م هه نكاوه شيدا كومه لىك كارى كرنك و هه لويستى له شيعره كانيدا خستوته پروو، په كيك له و هه لويستانه لى توندى زمانيه تى له شيعره كانيدا، وهك به رجهسته كردنى كيانى به رهنكارى و رووبه رووبونه وه.

نهگه‌رچی تا ئیستا له‌باره‌ی شیعرێ نوێی کوردی له‌ رۆژه‌لانی کوردستان (ئێران) وه، له‌ هه‌ریمه‌دا کارێکی جدی نه‌کراوه، به‌لام هه‌ندیک هه‌ول وه‌ک ناماژه‌و هه‌ولی سه‌ره‌تایی هه‌ن، نه‌مه‌ش له‌وه‌وه‌یه‌ که تا ئیستا که باس له‌ شیعرێ نوێی کوردی رۆژه‌لانی ده‌کریت، راسته‌وه‌خۆ باس له‌ سواره‌ی ئیلخان زاده ده‌کریت، سواره‌ش نه‌گه‌رچی که‌سی سییه‌می ره‌وتی شیعرێ نوێی کوردی رۆژه‌لانی کوردستانه‌ و له‌ زه‌مه‌نیکدا رۆلێکی دیاری له‌ ناساندنی شیعرێ نوێی کوردی له‌ رۆژه‌لانی هه‌بووه، به‌لام نه‌م کاروانه‌ له‌سیکوچه‌که‌ی شیعرێ (هاوار، پشکو، سواره) وه‌ ده‌ستی پیکردوه^١، هه‌رچه‌نده‌ هه‌لومه‌رجی سه‌ره‌لانی شیعرێ نوێی رۆژه‌لانی، خاوه‌ن هه‌لومه‌رجی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه، هه‌رله‌به‌رئه‌مه‌ش قۆناغی شیعرێ نوێ و سه‌ربه‌ست له‌ رۆژه‌لانی دره‌نگتر سه‌ریه‌لداوه، به‌لام به‌مه‌ی سه‌ره‌لانی که‌ی زۆر به‌هێزتره‌ توکه‌مه‌تره‌ له‌چاو سه‌ره‌لانی شیعرێ نوێ و سه‌ربه‌ست له‌ هه‌ندیک له‌ پارچه‌کانی تری کوردستان، واته‌ "له‌ساانی ١٩٥٩ به‌دواوه، که شاعیری نوێی رۆژه‌لانی کوردستان به‌ ریبازو ستاییکی نوێوه‌ ده‌ستیپیکردوه‌و له‌ هه‌مانکاتیشدا سه‌رقاڵه‌و لوتکه‌یی خۆی گرت، چونکه‌ له‌م قۆناغه‌وه‌ شیعرێ سه‌ربه‌ستی کوردی له‌ رۆژه‌لانی کوردستان ده‌ستیپیکرد"^٢ بۆیه‌ شیعرێ کوردی رۆژه‌لانی پێویستی به‌ خۆندنه‌وه‌یه‌کی نوێ و ورد هه‌یه، له‌ پێناو دیاریکردنی نه‌و پنت و ره‌وت و فۆرمه‌ نوێیانه‌ی که‌ قۆناغه‌کانی شیعر ده‌یخوازن"^٣

"نه‌و ده‌قی (هاوار) له‌رووی نه‌کنیک و بونیاتی شیعریه‌وه‌و له‌ بازنه‌ی شیعرێ کوردی کوردستانی رۆژه‌لانی نوێیه‌و هه‌نگاوێکی نوێخوازانیه‌ به‌ره‌و گۆڕینی (ده‌ق)، که نه‌و شه‌قل و سیما نوێکه‌رییه‌ی به‌ده‌ستیپیکردن و سه‌ره‌تای شیعرێ نوێ دانانری، نه‌گه‌ر بێت و له‌ پوانگی سه‌رجه‌م شیعرێ نوێی کوردیه‌وه‌ لێی برونین، له‌راستیدا نه‌گه‌ر به‌راورد بکریت له‌که‌ل شیعرێ پارچه‌کانی تری کوردستان، له‌هه‌مانکاتدا نه‌م شیعره‌ی هاوار جێگه‌ی خۆی ده‌کریت و ده‌بێته‌ ده‌نگێکی دیاری شیعرێ نوێی کوردی له‌م پۆلێبه‌ندییه‌دا، به‌لام نه‌وه‌ی هاواری به‌هێزکردوه‌ نه‌وه‌یه، له‌لایه‌ک له‌ته‌مه‌نی (٢٠) ساڵیدا شیعرێ نوێ و سه‌ربه‌ستی نوسی، نه‌م ته‌مه‌نه‌ش له‌چاو شاعیرانی کورد ده‌سپێشخه‌رییه‌"^٤ عه‌لی جه‌سه‌نیانی ده‌لێت" تا نه‌و جێگه‌یه‌ی که‌ له‌ بیرمه‌ یه‌که‌م شیعرێ نوێ "جه‌للاد" و دووه‌مه‌یان "بۆمباران" ی منن. سییه‌میان شیعرێ فاتیه‌، که‌ پێموایه‌ ناوی "نازداره"، به‌لام خودا هه‌لناگری نه‌گه‌رچی کاک سواره‌ی خودالێخۆشبوو سییه‌م که‌س بوو، که‌ شیعرێ نوێی نوسی، بوو به‌ شاسواری نه‌و مه‌یدانه‌، به‌ تاییه‌تی به‌ شیعرێ "خه‌وه‌به‌ردینه‌" که‌یشته‌ دوندی سه‌رکه‌وتن، که‌ تا ئیستا که‌س نه‌یتوانیوه‌ شیعرێکی وه‌ک "خه‌وه‌به‌ردینه‌" بلی^٥، هه‌روه‌ها ده‌لێت "رۆژیک کوریک شیعرێکی فارسی خۆینده‌وه‌، که‌ به‌ شیوه‌ی نوێ بوو و ناوای ده‌ستیپیکرد: "الا جلا د ننگت باد..."، نه‌و شیعره‌م زۆر پێ خۆش بوو. چوومه‌وه‌ مانی و قوله‌ قه‌له‌مم ده‌ستدایه‌ و جه‌للادی خۆم خولقاند"^٦ که‌واته‌ هاوار هۆکاری سه‌ره‌کی و که‌وتنه‌ ژیر کاریکه‌ری نوسینی نه‌م شیعره‌ی ناشکراکروه‌، به‌مانایه‌کی تر شیعرێکی خه‌بات و قوربانیدان، هۆکاری سه‌ره‌لانی و توندی زمانیش به‌هه‌مان کاریکه‌ری توندی زمانه‌ فارسیه‌که‌وه‌ وه‌ریگرتوه‌و ناوی شیعره‌که‌ش (جه‌للاد) به‌هه‌مان شیوه‌یه‌توندی زمان مه‌به‌ست له‌و

هیزو زیاده رۆییکردنه‌ی شاعیره، که له‌ریگه‌ی زمانی نوسینه‌وه به‌رامبه‌ر به‌دیارده‌یه‌ک، یان حاله‌تیک یان... تاد ده‌یکات، نه‌مه‌ش له‌ بنچینه‌دا هه‌لینجراوی کاردانه‌وه و پانه‌ره‌کانی ده‌ورویه‌ری شاعیر له‌سه‌ر شاعیرو جووری زمانه‌که‌یه‌ی، بۆیه دیارده‌ی توندی، مه‌رج نییه بپیته دیارده‌یه‌کی نیگه‌تیف له‌سه‌ر شاعیر، به‌لکو زۆر جاریش ده‌پیته هیزو شیعری و به‌خشینی ماناو مه‌دلوه‌کانی ده‌ق، له‌لایه‌کی تره‌وه سه‌رنج و تیشک خسته‌سه‌ر نه‌و مانا هیز به‌خشانه‌یه، که شاعیر مه‌به‌سته‌تی له‌ریگه‌یه‌وه ده‌قه‌که‌ی بناستیته.

و شه کلییه‌کان: زمان، وشه، توندی، دال، مه‌دلول، جه‌للاد.

ژیاننامه‌ی هاوار:

- هاوار (عه‌لی جه‌سه‌نیانی) له‌سالی ١٩٣٩ له‌که‌رکی پامنا له‌ تاران له‌دایکبوه.

- له‌سالی ١٩٤٦ ده‌چنه‌وه مه‌هابادو تا پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تای له‌ قوتابخانه‌ی فیرده‌وسی ده‌خوینیته، پاشان ده‌چیته تاران و له‌قوتابخانه‌ی دکتۆر سوپتگر ده‌خوینیته.

- دوا‌ی سالیك ده‌که‌ریته‌وه مه‌هاباد و له‌ قوتابخانه‌ی مه‌مه‌د ره‌زا تا وه‌رگرتنی پروانامه‌ی دیپلۆم به‌رده‌وام ده‌بیته.

- له‌سالی ١٩٥٩ ده‌چیته زانکۆی تاران به‌شی ماف و زانیاریه‌ سیاسییه‌کان، لیته‌وه له‌که‌ل روناکبیرانی کورد تیکه‌ل ده‌بیته.

- له‌سالی ١٩٦٤ دوا‌ی مانگرتنی خویندکارانی زانکۆی تاران و له‌که‌ل سواره‌و هاوه‌له‌کانی ده‌خړیته زیندان.

- دوا‌ی نازادبوونی درێژه به‌خویندن ده‌دات و کۆلیژ ته‌واوده‌کات.

- دواتر له‌ وه‌زاره‌تی ناوخۆ داده‌مه‌زیت، به‌لام به‌هۆی بیرورای سیاسی و چه‌ندین جار ده‌کوازیته‌وه بۆ ناوچه جیاوازه‌کان له‌وانه (کومیجان، ئەراک، ته‌فریش، ئاستارا، ده‌ره‌شار له‌ نیلام)، ماوه‌یه‌کیش له‌ سنه‌و بانه داده‌مه‌زیت، به‌لام زوویه‌زوو رایده‌کوین، به‌هۆی نه‌م گواسته‌وه‌یه‌شه‌وه، واز له‌ وه‌زاره‌تی ناوخۆ ده‌هینیت و ده‌چیته خولی پارێزهری له‌ ته‌وریز.

- پاش سالیك وه‌ک پارێزهر ده‌چیته شاری میانداو له‌ نزیک مه‌هاباد، چونکه ریگه‌یان نه‌ده‌دا بچیته مه‌هاباد.

- پاش سه‌رکه‌وتنی شوێنی ئیسلامی له‌سالی ١٩٧٨ ده‌که‌ریته‌وه مه‌هاباد.

- له‌سالی ١٩٨٠ ناچار ده‌بیته مه‌هاباد جێبه‌جێت و بچیته شاخ.

- له‌سالی ١٩٨٣ به‌هۆی گرفی خێزانییه‌وه ده‌که‌ریته‌وه مه‌هابادو له‌ تاران نیشته‌جێده‌بیته.

لهسالى ١٩٨٥ دهگيرتتهوه مههابادو وهك پاريزهر كاردهكات، و هاوكارى كوفارى سروه دهكات، دواتر لهگل كۆمهليگ شامير نهنجومهنى نهدهبى دادمهزيتيت.

- ١٩٨٩ وئات بهجيددهيئت و دهچيته فيلاند، پاشان دهچيته دانيمارك و لهوى ناوى خوى دهكاتر نازاد ساسان).

- بهرلهوهى پهنابرى وهريگريت به شهوى ١٩٩٢/٥/٨ بههوى سهكتنى دلوهه كۆچى دوايى دهكات و له كورستانى كۆپنهلگن بهخاك دهسپيرت.

چهمك و پيناسهى توندى زمان:

(توندى دياردهو چهمك، ديارده بهوماناىهى خاوهن كوزارشت و سيماي مادى رهمزيه، كه مروفايهتى سهپاندوويهتى، چ تاكهكانى، يان گروپ و كۆمهلگان، به دريژايى قوناغهكانى ميژوو، بهمەش دياردهيهكه خاوهن هوكارى كۆمهنايهتى و نابورى و دهرروونى و رۆشنبيرى و.....تاد، ههروهها چهمك بنهمايهكى تيورى ههيهو بال بهسەر ناسته مهعريفه جوربهجورهكاندا دهگريت و ههول بۆ ناشكراکردن و رافهکردن و دۆزينهوهى دياردهكان و باسکردنى بنياتهكانى دهكات^٦، كهواته بهم پييهبيت توندى پيگهاتهيهكى دوانهيهيه(ديارده، چهمك) مهسهلهيهكه واته هه موان، جيهان، رۆشنبير، مروفى ناسايى، بابتهى مهعريفى و مروفى چ لهسەر ناستى پسپۆرى و هوشيارى، يان ههستکردنى گشتى، نهست^٧

توندى به پيى فهرهنگى(oxforde) بهنينگيزى(violence) و به پيى فهرهنگى (rebert petit le) فهرهنگى (violence) و بهلاتينى (violencia) و لهكردارى (violare) وهه وهركيراوه، بهمەش كۆى وشهكان لهبنچينهدا لهوشه لاتينيهيهكهوه وهركيراون و نامازه به مامهلهى توندى نازاردانى بهرامبهر دهكات^٨، له(لسان العرب)يش دا، بهواتاي لادان له كارو فهرمانيك ديت^٩

بهپيى فهرهنگى (لوبوتى روبير..(le petit Robert) فهرهنگى، توندى به ماناي كاريگهرى دروستکردن لهسەر كهسيكى دياريكراو له ريگهى هيژ، يان رقليبوون و نيهانهکردنهوه ديت، يان نهو كردارهيه كه له هيزهوه سهرچاوه دهگريت، يان دهپرپين و كوزارشتيكي تونده له ههستهكانى مروف^{١٠} كهواته توندى لهسەر دوو ناست نهنجام دهديت، يهكهميان: وهك كردار، دووهميان وهك ههست.

"زمان تهنيكه پيش نهوهى مومارهسهکردن بيت، بهوهى تهنيكه له دهنگهكان و تونديش له هاوارى ترسدايه"^{١١}

توندى له بنچينهدا كۆمهليگ كردارو ههلوپسته كه له ريگهى هيزو تونديهوه بهرامبهر كهسيك، يان چهند كهسيك دهگيرتته بهرو لهريگهيهوه زيانى جهستهيى، يان دهرروونى بهردهكهويت، نه

زيانهش به هۆی جۆری توندیه که یه وه دهگۆریت، یاخود توندی بریتییه له لادان، یان شکاندنی کاریک، یان فهرمانیك و که مکردنه وهی پێزیان، یان پێگه و نارامی و.....تاد. د. موانان نومور دهلیت" توندی رهفتاریکی زه برنامیزه و ده توانریت به شیوهی فیزیکی، یان سۆزداری و به شیوهی هکی پله به ند که شه بکات"^{١٣}

به نام کۆی که یاندنی مانای فه رههنگی و مانای زمانی، توندی زمان بریتییه له که یاندنی نازاری جهستهیی و دهروونی به که سینک له پێگه ی وشه کانه وه، یاخود بریتییه له وه کوزارشت و ده برپینه رهقانهی، که له پێگه یانه وه ههسته کان بریندار ده که ن و دوا جار مانای قوول و کاریگر له سه ره جهستهی به رامبه ره به جیده هیلین، به مهش هیزی رق و تۆله یه به رامبه ره که سینک وه که تۆله سه ندنه وه، یاخود یان ده رخستنی پێگه که ی له و ژینگه یه دا، یاخود سیمای روخساریکی کرژو تونده به رامبه ره روداویکی دیاریکراو^{١٤}، واته هیزیکی فیزیکی و په ره که ردار به کرداری ده که یه نیت، یاخود وه ستانه وه له دژی نه قله خوویسته کان و نه وانه ی ده یانه ویت مافه کان وه لابنیتن.

که واته توندی زمان له دوو ناستدا به ره جهسته ده بیت: یه که میان له سه ره ناستی کار وه که نانه وهی نا نارامی و تیکدانی سستم دیت، دو وه میان له سه ره ناستی نه ست دیت و به رامبه ره به نارام کرن و زال بوون به سه ره هه لچونه کاندای دیت. به پێی زانستی دهروونناسی توندوتیژی کۆمه لیک رهفتار و هه لسوکه وه که له پێگه ی به کاره یانی هیزه وه به ره جهسته ده بیت، له دژی که سینک و به هۆشیه وه زیانی جهستهیی و دهروونی جیاوازی لیده که ویته وه، نه مهش به پێی هیزی زیانکه یاندنه که ده رده که ویت، توندوتیژی سیفته یکی مرۆپیه و په یوه سه ته به دهرونه وه وه له نه نجامی پێگری کردن له جهزه خواسته کان دیته دی، واته مرۆف بوونه وه ریکی کۆمه لایه نییه، له م باره وه نه ره سه تۆ ده لیت" ته نها درنده و خواوه ند هکان ده توانن له ده ره وه ی کۆمه لکه وه و بژین، بۆیه نه وانه ی له ده ره وه ی کۆمه لکه وه ده ژین، یان درنده ن، یان دو چاری نه خووشی دهروونی بوون و له مرۆف بوونی شه ره مزاره"^{١٥}

جازه پێیوايه" مرۆف جیهانیکی بچوکه و له ناو جیهانی که وردا ده ژین، که بریتییه له که ردون"^{١٦} نه مهش له وه وه سه ره جاوه ی کرتووه که که ردوون ته واوی خاسیه ت و سیفاتی جۆراو جۆری وه که توره بوون، نه رمی، رق، خو شه ویستی، وه فا، ماف خواردن، ترس و چاونه ترسی..تاد) تیدایه، به م پێیهش توندی خاسیه ت و تایبه ته مندی هه یه و نامازن به و جیکه وه نه نیکه تیفانه ی که به جیده هیلیت.

نیفان فۆناخی (ivan fonagy)^{١٧} پێیوايه زمان له روخساریدا بریتییه له ناوانیکی دوانی (double encodage) واته کۆنتیکستیکی گوزارشتیه و دوو جۆر زانیاری لیه ده رده چیت، یه که میان نه و زانیاریانه ن، که خاوه ن سروشتیکی زمانی و سه ره تایی، یان

بنچینه‌بیان هه‌یه، که نیشانه زمانیه‌کان به‌رجه‌سته‌یان کردوون، له‌ریگه‌ی دوانه‌یی دال و مه‌دلوی له‌خووه.

دووهمیان: نه‌و زانیاریانه‌ن، که سروشتیکی لاوه‌کی، یان لقیان هه‌یه، که سه‌ر به‌نه‌وانی ترو و ناوی ناون(شیوازه ده‌نگیه‌کان phonostyles) له‌گه‌ل هه‌موو ده‌رپرینیکدا بوونی هه‌یه و له‌گه‌ل گوزارشتدا یه‌کده‌گریت، له‌پیتاو گوزارشتکردن له‌هه‌ست و نه‌ست و هه‌لویتسه هه‌لچوه هه‌ستی و نه‌سته‌کانی قسه‌که‌ر، واته ناستی یه‌که‌م سیماکانی زمانی رۆشنگیری و زانستی ده‌گریته‌وه، به‌لام ناستی دووهم، لایه‌نی ده‌روونی و هه‌ستی ده‌گریته‌وه و له‌نیوان نه‌م دوانه‌دا، په‌یوه‌ندی ئالویر (transformation) و لادن (distorsion) ی مانایی هه‌یه^{۱۸}

سارته‌ر پیتاویه توندوتیژی بریتییه له‌خالی به‌یه‌ک که‌یشتنی مرۆف و مرۆف له‌ریگه‌ی ده‌روونه‌وه، نه‌مه‌ش له‌ریگه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی مشتومری له‌سه‌ر پیتاویستی و خواسته‌ ده‌که‌مه‌نه‌کان، چونکه ده‌که‌می له‌پیتاویسته‌یه‌کانه‌وه له‌دایکده‌بیت، پیتاوه‌انه‌که‌شی راسته، له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا نه‌توانینی ژیان له‌نیوان دوو مرۆفدا، مرۆف ده‌کاته‌ بابته‌ی گومان، به‌وه‌ی وا سه‌یری ده‌کات، که نه‌وه مرۆف نییه، واته دژه‌کی له‌ مرۆفبوون داده‌مائیت و لی‌روه توندی سه‌ره‌له‌ده‌دات.^{۱۹}

بیکومان ژیان به‌ پیتی ویست و بنه‌ماکانی، پره له‌ مملانی و شیوازی توندوتیژی جیاواز، به‌لام مملانیکه‌ش پاننان، یان کیپرکی نییه، به‌لکو سه‌رنج‌راکیش و شکاندن، یان سه‌ماندن خوده.

توندوتیژی هه‌ستکردن و هه‌لچونه، نه‌مه‌ش له‌ ریگه‌ی تیکه‌لبوونی نه‌زمونی ده‌رونی بیری خودی له‌گه‌ل جه‌سته‌یی و نه‌ندامی هه‌سته‌وه‌ریدا روده‌دات، بویه توندی زمان له‌پیتاو هیتانه‌دی خواسته‌کانه (وه‌رگرتنه‌وه‌ی ماف، شوناس و ناساندنی به‌رامبه‌ر، مه‌سه‌له‌ی توندوتیژی نواندن، پرۆسه‌یه‌کی ویژدانییه‌و له‌گه‌ل بوونیه‌تی مرۆفدا بوونی هه‌بووه‌و ره‌نگیداوه‌ته‌وه، به‌لام ره‌نگدانه‌وه‌کان به‌پیتی سه‌رده‌مه‌کان، یاخود حاله‌ت و هه‌لومه‌رجه‌کان، گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوووه‌و دیت، یه‌که‌مین دیارده‌ی توندوتیژی زمان، که دواتر سه‌رده‌کیشتیت بۆ کوشتن و تیروور، به‌و پیتییه‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای غیره‌کردن و لایه‌نی ده‌روونی بنیاده‌نریت، کوشتنی هابیله له‌لایه‌ن قابیله‌وه، بویه نامانج له‌م هه‌نگاوه‌ی قابیل کاریکه‌ری هه‌ییمه‌نه‌و ده‌سه‌لاتی که‌سیکه به‌سه‌ر نه‌وانی تردا، سه‌رچاوه‌ی نه‌م هه‌نگاوه‌ش زمانه، واته گرتنه‌به‌ری ده‌سه‌لانه له‌ریگه‌ی به‌کاره‌ینانی ته‌واوی میکانیزمه‌کانی ده‌ستبه‌سه‌راکرتنی بۆچووونه‌کان و ریگه‌کانی چاره‌سه‌رکردن^{۲۰}

توندی زمان له‌شيعردا بریتییه له‌و ده‌رپرینه توندانه‌ی که مه‌به‌ست لیتی پيشاندانی ناستی توندی و زولم و خراپی بارودۆخه‌که‌یه له‌ریگه‌ی زمانه‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی هانا بۆ وشه‌ی زیرو ره‌ق ببات.

هاتنه ناوه وهی توندی بۆ ناو دهقی شیعی، دهرئه ناجامی نهو بارودوخه سیاسیهیه، که له ناوه راستی سه دهی بیسته م به دواوه سه ریه ه لداو شاعیر له پیناوه گه یاندنی نهو هه زانه دهر وونی و عه قلیه ی که په نکخواردوی بارودوخه که بوو، له به رامبه ریشدا بوونی سته م و زولم، وایکرد نه م زمانه تونده له دهقی شیعییدا ره نگبدانه وه و شیعر بکریته جوړیک له خه بات و چه کیکي به ره نگاری به رامبه ر به دوژمن.

توندی زمان له دهقی شیعی (جه لاد) دا

له راستیدا ده ستی شاکردنی توندی له زماندا، کاریکی نه وه نده نالۆز نییه، به نام له شیعردا زۆر جار نه م دهر پینانه به شیوازی جیاوازو نالۆز ده کریت، به نام له شیعی جه لاددا، زۆر به ناشکراو ههر له ناو نیشانه وه نه م توندیه دهر ده که ویت و بوونیه تی خوی راده که یه نیت، به مانایه کی تر شاعیر ده یه ویت له ناو نیشانه وه تیشک و فۆکه س بخانه سه ر نه م توندوتیژی وه مه به ستیه تی له ریکه ی نه م توندیه وه سه رنجی خوینهر رابکیتیت بۆ نامانجه که ی، که شاعیر مه به ستیه تی له م ده قه دا بیخانه روو.

شاعیر (٥) جار وشه ی (جه لاد) ی له کۆی (١٢٩) وشه ی نه م ده قه دا به کاره یناوه، نه مه جکه له سیفه ته خراب و تونده کانی، نه مه ش به لگه ی توندی زمانی و دهر وونی شاعیره و ده یه ویت له م دووباره بوونه وه یه دا، جه ختی ته واوه تی و شوناسی نه م پۆ و میژووی ده سه لآت و زولم لیکردنی کورد نیشانبه بات .

له راستیدا هیز سیمایه که له سیما سه ره کییه کانی ژیان و زمانیش، هیمای هیزو ده سه لآت و کۆنترۆلکردنه، به وه هۆیه وه تاکه کان کوزارشت له حالی دهر وونیان ده کن، نه مه ش لیروه ده کۆریت، فاکتیکي زمانی کردارییه، نه م کوزارشته ش له سۆنگه و ناستی هیمای بونیادی خۆیه وه کوزارشتی لیده کات، به هۆی نه مه شه وه ههر که سیک توانای به کاره ی تانی هیزی وشه یی به هیز بیت، ده توانیت به سه ر نه وانی دیدا زال بیت، بۆیه بۆچوون پیکه اتوه وه له کومانیکي ناجیکیر، له گه ل لاوازی و نه توانین و دژه وه دروستبووه .

وشه ده توانیت واقعیکی ناراست، یان نه بوویک که نه بیت دروستبکات، به نام واقعیکی دروستکراو له دژه نامۆکان له عه قل و لۆژیک، چونکه له م حاله تانه دا لۆژیکي و سۆزداری به کارده هینیت، له کۆی نه و کاریکه ریا نه ی له خوی کرتوه^{٢١}

کاریکه ری وشه کوشنده تره له کاریکه ری چه ک، نه مه ش له په ندی کوردیدا هاتوه وه (جیکي چه قۆ ساریژ ده بیت، به نام جیکي قسه ساریژ نابیت)، نه مه ش له هیزه دهر وونییه که وه سه رچاوه ی کرتوه، نه ک فیزیکیه که وه، هه موو نه مه ش له ریکه ی (وشه، کاتیگۆریا، وتن) وه نه خجام ده دریت، بۆیه کاریکه ریه که شی به و شیوازه کاریکه ره، زمان نامرازیکی فیزیکی تیژ نییه،

به لكو كۆمه نيك وشه باركاوييه به خواسته كان، رق، خوشه ويستی، ههز... تاد له ريگه ي دهنگه كانه وه ئه مانه له ناخي مرؤفدا ده بينرين.

سؤسيتر جياوازي له نيوان (سيستمي زمان) و(قسه) دا دهكات، به وه ي سيستمي زمان بريتييه له توريكي نمازه و ياسا كه روداوي زماني به ريوه يده بات، به نام قسه به يوه سه به روداوي زماني راسته وخووه، واته قسه ي خه لكي و به كاره يتانه زمانيه كانيان، بويه بايه خ به زماني ليكوآينه وه كه له سيسته مه كه دا ده دات و قسه وه لاده نييت، چونكه له م سيسته مه لاده دات.

زمانی شيعري قسه كردنه له سه ر سحر و چيژي ده ق و كوتار، نه مه ش به هوي نه و كار يگه رييه ي، كه جي كه وت له سه ر عه قل و دل و ده رونه كان به جي ده هي نييت، چونكه له خود ي خويدا په يامه، هه موو په ياميكيش بريتييه له كارايي زماني، له گه ل نه مه شداو له ناو خود ي زماندا، شيوازو ميكانيزمه كان ي ده بريني توندوتيزي ناماده بوونيان هه يه، بؤنموونه:

١. شكوي من:

هيتانه وه ي جيتاوي من (م) له پيناو پاراستني شكوي من وه ك تاكه، به نام وه ك نوينه ري هه مووان له به رانه ر ده تگردنه وه ي به رامبه ر كه نه وه، به نام وه ك تاك يان كو، چونكه كار له سه ر نادادي و ناداد په روه ري دهكات، به رزگردنه وه ي شكوي نه م (من) ه، له پيناو ده رختني راده ي توندوتيزيه كي به رامبه رو بئاو بوونه وه و كار يگه ري له سه ر كۆمه لكو و كايه جياوازه كان و ناينه ده يه.

شاعير نه م خوده ي زور به ناشكراو به راگه يان دراوي ده بريوه، له مه ش گرنگتر شاعير ده يه وييت بليت، به كردار مه به ستيه تي سه روه ري تو ماريكات، مردن به كردار به رزرا بگريت، نه ك ته نها به وته، بويه بيتاكانه له گه ل جه لاد ده وي و ده يه وي به راسته وخويي روه روي بيتته و چيدي ساتي دل راوكي و ترس چ له نيستا يان له ناينه دا نه هي نييت، وه ك ده لييت:

جه لاد

وه ره جه لاد

وه ره كيانم هه موو له ت له ت بكه تاكو بزاني چونه

نيمانم،..... ل ١٥٢

ليرده دا جه ختگردنه وه له ريگه ي جيتاوي لكاوي (م) وه ك له وشه كان ي (كيانم، نيمانم) دا كه بريتييه له نيراده و دهنگي ياخي بوون و سه ر سه ختي شاعير وه ك تاك، دواچار كورد له به رامبه ر دوژمن، بويه ناماده ي نه م توربا نيदानه يه له پيناو سه لاندي نه م نيراده به هيتزه ي.

بىگومان ئەو باردۆخەى (هاوارى پىدا تىپەريوه، كاريگەرى راستەوخۆى لەسەر دەرون و نەستى روكەش قوولى شاعير هەبووهو بەهۆيهوه ئەم بەرھەمە نەستىيەى بەشيوازىكى توند ليكەوتۆتەوه، ئەمەش لەو فشارەوه سەرچاوه دەگريت، كە لەسەر تاك يان كۆمەلگە دەگريت، بۆيە (هاوار) موعانانى كەلەكەى هەلگرتووهو پاريزگارى لە مافەكانى دەكات، لەم ريگەيهوه تەھەداى دەسەلات و زالم دەكات، بۆيە بە وشەى راستگو و كيانى شوپشكيريپيهوه تىكۆشاوه، هۆكارى ئەم توندوتيزييه زمانىيەى شاعيريش، دەگريتەوه بۆ ئەو مافخواردن و ريگرتن و نادادىيەى كە بەسەر هاوار وەك تاك و كوردستان بەگشتيدا سەپىنراوهو بەردەواميشە، ئەم تەقنەويەى هاواريش دەرنەنجامى پەنگخواردنەوهى ئەو ماف و نادادىيەى، كە بە دريژايى ميژوى رابردوى لە دەسەلات و كۆمەلگەكەيدا ديويهتى.

بە مانايەكى تر ژيان هۆكارىكە بۆ گوزارشتكردن لە ناخى مرۆف، خستەرووى ئەم توندوتيزييهى شاعيريش، هەستىكە لەلای هەر تاكيكى كورد هەبووه، بەلام يان توانستى دەريپىنى بە شيعر نەبووه، يان بوپىرى ئەوهى نەبووه بە خەلكى بليت، بەلام ئەم توانستە لەلایەك بۆ كارامەى شاعير دەگريتەوه، هەر لەدارشتن و شيوازى تايبەتى خۆى، لەلایەكى ترەوه دەگريتەوه بۆ بوپىرى، ئەمەش ناشكرا لەو دەريپىنانەدا دەردەكەويت، كە شاعير بەو توندىە دەريپىوه و بەشيوەيهكى وردو هەستەوهى، وینەكانى گواستۆتەوه و ئەو حالەتە هەستىيەى كە شاعير وەك تاك، پاشان كۆى گەلى كوردستان پىيدا تىپەردەبيت، يان هەستى پىدەكات و تىيدا دەزى نيشانىداوه، وەك دەليت:

ئەتۆ چەللاد !

ئەگەر دەريپىنى ئىسكانم،

ئەگەر بيتى لەبەر چاوم بكوژى گشت عەزىزانم،

بەو ئەلناهى،

بە خاكى پاكى كوردستان،

ئەمەن كوردم، قەتيش نالىم پەشيمانم.....ل ١٥٢

ئەم وتانەى شاعير، كوتارى سياسى و رۆشنبىرى، كەسيكى رۆشنبىرى سياسىيەو دەيهويت كوتارى كەل بەرامبەر دەسەلات بخاتەروو، لەم كوتارەشدا شاعير چەند ريگەيهكى گرتۆتە بەر بۆ دەريپىنى ئەم بەرھەلستكارىيە، وەك دەليت:

دەتوانى بيخەيه ئەستۆم كوريسى دار

ئەوه شانازىه بۆ من،

بهوه ناكوژی نيمانم، نهوه سهريهريزيه بو من.....ل ١٥٢

شاعير وشهكاني (دهرهيتاني نيسكهكانم، كوشتني نازيزانم، كوريسي دار خستنه نهستو، ناكوژی نيمانم) لهگه ل نهوهي نهه وشانه توندوتيزي پيوهدياره، لهبهرامبهه نهه توندوتيزيهش، دهرهپينهكاني (شانازيه بو من، سهريهريزيه بو من) بهكارهيتاوه، كه تيايدا بهناشكرا شكوي (من) شاعير بهرامبهه توندوتيزيهكاني ژيان دهردهخات و جهختي لهسهه دهكات.

٢. وشهوه دهلاهت لهسهه توندوتيزي:

لهبهرههوهي ناوونيشان وشهيهكهو وشهكesh وشهيهكي تونده، بويه شاعير ههر له ناوونيشانهوه وشه توندو تيزي ناساندوه، نهههش دهلاهته بو زوري نهو تاوانانهي، كه زالم له مهزلومهكاني كردوه، بهمانايهكي تر دهسهلات لههاوولتاياني كردووه و ماني خواردون، نهههش ميژويهكي زوري تيهپراندوهو ههموو ريگهكانيشي تيدا تافيكراونهتهوه، بويه دواچار نهه زمانهوه نهه وشانهي بهكارهيتاوه، وهك دهليت:

وهه جهللاد!

وهه نهه دوژمن، نهه بيداد!

لهبهههجي مههتهلي، نهه بوچي نامكوژي؟.....ل ١٥٢

كهواته شاعير كوتارهكهي راستهوخو ناراستهه دهسهلاتدارو ديكتاتوركان كردووه، وشهكانيش بهههستهه توندوتيزي دهكهن و نهوهمان پيدهلين ليتره شتيك بهناوي عهقلى بهريوهبردني نازاد و كرانهوه بووني نييه، بويه تهها وشهكان مانكانيان لهخونهگرتوه، بهلكو وينهكانيش خواستن و نايكون و نهنديكسيكي باشيان، له كوي نهو سيفاته خراپانهي كه دهسهلات ههليگرتوه لهخوگرتوه، بويه شاعير مهبهستههتي به ناشكرا وينه نهه جوهره ديكتاتورانه بنهخشيتيت و بو ميژوو بيانناسيتيت، لهبهرامبههريشدا نهوه نيشاندهدات، كه خاوهني وزهوه هيتيكي زوري ههلوچوون و دلسوزي و خهبات و نهتهوهييه، لهگه ل نهههشدا دهرههتي به خههكان نهداوه تا دهستهوههژنو دابنيتيت، بويه بهه شتوازه تونده وهلاميداوهتهوه، وهك دهليت:

بهزيندويي لهكوچا بوچي نامنيژي؟

تههسهه بهه كوت و زنجيره،

به ههههجي ديل و يهخسيره،

بهناواتم،

به نیمانم،

به نامانجم،

به پهیمانم،

به خویتی پاکى نهو کوردهی له ریتی ناواتی کوژراوه..... ل ١٥٣

له راستیدا شاعیر وینهیهکی بینراوی خستوته روو، که بریتییه له خستنه رووی ژیانیک که بهه مان تایبهتمندی ژیانى گۆر، واته له کۆتدان و نه بوونی نازادی و ماف و... تاد، لهه مانکاتیشدا نهو بۆجوانانهی خستوته روو، هه موویان هاتونه ته دی، واته به شیکن له بوون و میژوو، ته نانهت نایندهی نیمهش، نهو وینانهش هیتزی بینراون و شۆرش و راپه رین لای خه لک بهرجه سته ده کهن، چونکه راسته و خو دواندنه له گه ل ههست و عه قلی تاکی کوردا.

هاواری توندی شاعیر، هه ر له سه ره تاوه تاوه کو کۆتایی، پره له ته جه داو هیتزی به ره نگاری و رو به رو بوونه وه و توره یی، ده یه ویت نهو په یامه به ده سه لآت بدات، که بهم هه نکاوانه ی هیتزی که ل به هیتزر ده بیت و گیانی به ره نگاریش به رفراوان، وه ک ده لیت:

وه ره جه لاد !

وه ره نه ی خوینمزی به دکارا..... ل ١٥٢

٣. هیتزی هه سته پیکردن :

شاعیر خاوه ن هه سته یکی ورد و تیژو خویندنه وه ی پیشوه خته ی روداوه کانه، بۆیه نه م شیعره توندوتیژه ی به ره مهیناوه، له لایه کی تریشه وه له وساتانه دا گیانی خه باتی کۆره پانه کان لاوازیبوه، چونکه هیتزی دیکتاتۆری سه رکۆتکه ر بووه، بۆیه فشاری توره یی شاعیر وایکردوه به م شیوه توندوتیژه هه سته کانی خو ی ده رپرپوه، فرۆید پیتوايه "نه قلی ناوه کی ناوچه یه کی تاریکه له ده رونی مرۆفدا یاساکان دیسپلینی ناکه ن، شه ریزه کان تییدا ده وروژین، به بی ریکری و له ریکه ی زمان و خه ون و نوکته کانه وه راده که یه نریت" ٢٢ که واته له لایه ک زالمی دیکتاتۆر، له لایه کی تره وه پالنه ری ده رونی شاعیر و به هه سته ی و قوولبوونه وه بۆ ناو کاریکه ری سته مه کان، نه م روانینه ی به ره مه مهیناوه، وه ک ده لیت:

به ناواتم،

به نیمانم،

به نامانجم،

به پهیمانم..... ل ١٥٣

نەم وشانەى وەك سۆیند بەكارهیتناون (بەئاواتم، بە نیمانم، بە نامانجم) بە روانینە رووكەشەكە، وشەى زېرو وتوند نین، واتە وشەى باركاوى نین بەتوندوتیژی، بەلكو دەرئەنجامی توندوتیژی نەستی شاعیرو واقعی حال هاتونەتەبەرەم.

٤. دەنگ و توندوتیژی:

بیکومان لە هەموو زمانیکدا بە کۆپینی دەنگ وەك بچوکتین دانەى واتاداری فۆنەتیکی نا، یان ناوازو بەرزونزمکردنی، جۆری مانای گەیهنراو دەکۆپیت، کاریگەری لەسەر پڕۆسەى گەیانەى بەیام و لایەنى نامادەیی سایکۆلۆژی وەرگر بۆ وەرگرتنی پەيامەكە هەیه، گوزارشتی دەنگی، یان دەرپڕین لەرێگەى دەنگ و ناوازه، هۆکاریکی تری گەیانەى هەست و خالیکردنەوهى باركاوى بوونی سایکۆلۆژیە، زمان دەتوانیت زۆر لەم گرۆییانە چارەسەربكات، ئەویش لەرێگەى گوزارشتی تاییبەت و هەلبژێراووه، واتە هەمان ئەو پەيامەى كە دەتەویت بى سانسۆر بگەیهنیت، چونكە دەنگ ناوەندیكى زمانى گوزارشتییه، بۆیه توندوتیژی زمان لە روخساره دەنگی و بەرزو نزمەكانیدا، کاریگەری و رەنگدانەوهى سایکۆلۆژی دەبیت.

توندوتیژی هەست و هەلچوونە و بریتییه لە تیکەلەیهك لەنیوان ئەزموونی بیری و جەستەیی، لە ژيانى مروفدا دوو پرهنسیب بەردهوام مملانی دەكەن، پرهنسیبی چیتو نازار، مروف بەردهوام هەول بۆ شەر، یان چاكە دەدات، ئەمەش بەپیتی ئەو پابه‌ندبوونانەى، كە لە كۆمەلگاكەیهوه وەرگرتووه، بۆیه خۆشویستنی توندوتیژی لەرەگەوه لەگەلماندا نەهاتووه، بەلكو لە رێگەى خواست و هەزو وەرگرتن و... تاد دیتە ناو ژيانمانەوه. ئەگەر ئەمانەش بگۆریانایه، ئەوا توندوتیژی كۆمەلایەتى سەریه‌لەندەدا^{٢٢}، كەواتە شاعیر دیسانەوه لەرێگەى چەند ریتەم و تۆنیک، جەخت لەسەر توندی زمان و زالمیەتى دەكاتەوه، وەك دەلیت:

قەسەم بەم خاكە خۆتینە،

قەسەم بەم ژینە شیواوه،

ئەگەر دەرپیتی چاوانم،

ئەگەر بشكیتی نینسانم،

بەوه‌لئاهى،

بەخاكی پاکی كوردستان،

ئەمن كوردم، قەتیش نالیم پەشیمانم..... ل ١٥٣

لەم دەقەدا دەنگ و دەربەڕین و هێزو ئاوازه، ئەو هێزە بەدەقەکە بەخشیوه که راستەوخۆ ئاستی زولم و ستم پیشاندهدات، لێرەوه ئەو توندییەکی که پەیامەکی لەخۆگرتوه، دەبیتەوه بە بەشینک لە مانا شاراوەکانی دەق.

ئەنجام :

لە ئەنجامی ئەم لیکۆلینەوهیە دەگەینە ئەوهی که :

١. ژيانى نادادپەروەری و دۆخی خراپی سیاسی و کۆمەڵایەتی.... تاد کاریگەری زۆری لەسەر ژيان و دەرونی شاعیرکردوو و بۆتە هۆی بەکارهێنانی ئەم زمانە توندە لەم دەقەدا، چونکە لەکۆی دیوانەکی شاعیر، دیارترین شیعەرە که بەم زمانە نوسرابیت.

٢. توندی زمان لە شیعردا پەيوهسته بە تێکردنی خواستهکان، لەپیناو دەستگرتن بەسەر ئەوی دیدا، کاریگەریشی ئەگەر لە کاریگەری فیزیکی زۆرتر نەبیت، که متر نییە.

٣. شاعیر بەپیتی بەرپرسیاریەتی و رۆشنگیری و نەتەوهیی، هێزی نەتەوهیی و شۆرشگیری خۆی ناساندوه و دەیهویت بئیت ئەم کارە تەواو نەکراوه، ئەرکی هەموانە بەپیتی قونافەکانی ژيان تەواویبکەن .

٤. زۆریەکی وینەکانی توندو تیژی لای شاعیر، واقعی هەست و جولهین، واتە ئەوانەن که بەکردار و لەگۆرەپانی سیاسیدا ئەنجامدراون و لەکانی نەگۆرانیشدا هەر بەردەوام دەبن .

٥. کاریگەری و جیکهوتەکی توندی زمان، نابەستریتهوه بە ژینگەکی کۆمەڵایەتی، یان سروشتیکی دیاریکراوهوه، جگە لەمەش جیاوازی ناکات لە نیتوان بە هێزو لاوازا، نیترو می، مادام ململانیکە لە نیتوان مرۆف و سروشت و مرۆف و مرۆفدایە، لەپیناو هیتانەدی خواستهکانیدا.

٦. گوزارشتی دەنگی باشتین هۆکارە بۆ گوزارشتکردن لە هەستهکانی توندوتیژی.

٧. لە راستیدا گوزارشتی زمانی باشتین هۆکاری گوزارشتکردنی هەستی نەرمونیانی، یان توندوتیژیە.

٨. هەستی زمان هەمان کاریگەری هەستی وشەکانی لەرووی دال و مەدلوییهوه هەیه، چونکە زمانیکی خوازی هیماییه و نامازە بەجۆریەتی کرادرو هەلچونەکان دەکات .

بەراویزەکان:

١. د. لوقمان رهئوف، ديوانى على حسه نيانى (هاوار)، چاپخانهى ديكانى سليمانى، ٢٠١٤، ل١٠،
٢. د. لوقمان رهئوف، ديوانى على حسه نيانى (هاوار)، ل١٩،
٣. لوقمان رهئوف، نهدهب و رهخنهى نوى و سه رتايهك بؤ رهخنهى نهكاديمى، سليمانى، ٢٠١٣، ل٤٠،
٤. د. لوقمان رهئوف، ديوانى على حسه نيانى (هاوار)، ل١٩،
٥. نامهى على حسه نيانى بؤ هيئدى، له ١٩٩١/٦/١٣ نووسراوه.
٦. نامهى على حسه نيانى بؤ هيئدى
٧. ا.د. مراد موهوب، لغه العنف و عنف اللغه، مقاربه لسانيه نفسيه، مجله كليه الاداب و العلوم الانسانيه، جامعه بنى حلال، الملكه المغربيه، ٢٠١٣
٨. ا.د. مراد موهوب، لغه العنف و عنف اللغه، مقاربه لسانيه نفسيه، ص٢
٩. -michaud.y.La violence ,parris.P.U.E.1998.p٤١
١٠. ابن منثور، لسان العرب، ج٩، دار صادر للكتاب و النشر، بيروت، ١٩٦٨، ص٢٠٧
١١. Michaud.p٤١
١٢. جان جاك لوسركل، عنف اللغه، ت: محمد بدوى، المنظمه العربيه للترجمه، بيروت، ك١، ٢٠٠٥، ل٣٩٩
١٣. سيد حبيب الله لىزكى ، مهران (مهدى) حجوانى، خشونت و مدارا در ادبيات كودك، پژوهشنامه علوم انسانى، ژ(٤٥-٤٦)، ٢٠٠٥، ل٥١-٧٢
١٤. ا.د. مراد موهوب، لغه العنف و عنف اللغه، مقاربه لسانيه نفسيه، مجله كليه الاداب و العلوم الانسانيه، جامعه بنى حلال، الملكه المغربيه، ٢٠١٣، ص٢
١٥. مراد وهبه، العنف و المقدس، دار اليقافه، القايره، ك١، ١٩٩٦، ص١٢٠
١٦. ا.د. مراد موهوب، لغه العنف و عنف اللغه، ص٤
١٧. هه مان سه رچاوه
١٨. ١ -Fonagy,I. La vive voix: essasi de psycho-phonetique, 1983, p.1٤١
١٩. مراد وهبه، العنف و المقدس ، ص٥
٢٠. كلود يونان، التجليل الكلامى واليات السيكره الراى، دار النهجه العربيه، ٢٠١١، ص٥

٢١. أحمد بن محمد المقرئ التلمساني، نفع الكيب من غصن الّندلس الرّكيب، تحقيق: د. احسان عباس، دار صادر، ١٩٦٨، ص٢٩٠

٢٢. جان جاك لوسركل، عنف اللغة، ت: محمد بدوي، المنشمة العربية للترجمة، بيروت، ٢٠٠٥، ص١٢

٢٣. ابراهيم الدار، الاسس البيولوجيه لسلوك الانسان، الدار العربية للعلوم، بيروت، ١٩٩٤، ص٢٨٨

سەرچاوه كان:

١. د. لوقمان ره نوف، ديوانى عهدى جه سه نيانى (هاوار)، چاپخانه ديكانى سليمانى، ٢٠١٤
٢. لوقمان ره نوف، نه دهب و ره خنهى نوى و سه رتايهك بو ره خنهى نه كاديمى، سليمانى، ٢٠١٣،
٣. د. مراد موهوب، لغة العنف و عنف اللغة، مقاربه لسانيه نفسيه، مجله كليه الاداب و العلوم الانسانيه، جامعه بنى حلال، الملكة المغربيه، ٢٠١٣
٤. Fonagy lavive voix: essaside psgcho-phonetique, ١٩٨٢, p.١٤
٥. michaud.yla violence , ١٩٩٨, p٤
٦. ابراهيم الدار، الاسس البيولوجيه لسلوك الانسان، الدار العربية للعلوم، بيروت، ١٩٩٤
٧. ابن منفور، لسان العرب، ج٩، دار صادر للكباعه و النشر، بيروت، ١٩٦٨
٨. أحمد بن محمد المقرئ التلمساني، نفع الكيب من غصن الّندلس الرّكيب، تحقيق: د. احسان عباس، دار صادر، ١٩٦٨
٩. جان جاك لوسركل، عنف اللغة، ت: محمد بدوي، المنشمة العربية للترجمة، بيروت، ٢٠٠٥، ص١٢
١٠. سيد حبيب الله لزكى، مهران (مهدي) جوانى، خشونت و مدارا در ادبيات كودك، پژوهشنامه علوم انساني، ژ (٤٥-٤٦)، ٢٠٠٥
١١. د. كلود يونان، التجليل الكلامى واليات السيكره الراى، دار النهجه العربية، ٢٠١١
١٢. مراد وهبه، العنف و المقدس، دار البقافه، القايره، ١٩٩٦، ص١

Strong Language in Ali Hassanian's "Executioner"

Ali Hassanian (Hawar) is one of the modernist poets in Iran and he is the pioneer of new poetry in Eastern Kurdistan. "Executioner" is his first poem written in ١٩٥٩. Strong language means exaggeration and focus on the violent and bad actions, and in return using strong and violent words as a reaction and retaliation to these actions. Hence, the poet violates the textual rules. In other words, injustices are the causes of emerging this language and used by the poet as his reactions and his national stance. Although it is true that this is uttered by the poet, in effect, it is a stance and message of a nation against social, political, and cultural oppressions and injustices. Therefore, most of the images are realistic ones and have made psychological impacts on the poet and resulted in the emergence of this strong language in which several directions, forces, tones and expressions introduced with examples.